

Redegørelsen viser, at der er sammenhæng mellem offentlige investeringer i teknologiske serviceinstitutter, centerkontrakter og erhvervsforskere. En beregning viser, at f.eks. en investering på 50 mio. kr. i disse aktiviteter over en årrække vil øge produktionen med 1,3 pct., svarende til 2 mia. kr., og på årsbasis er der tale om en mervækst på ca. 0,1 pct. I Socialdemokratiet er vi derfor meget tilfredse med planerne om i 1999 at etablere en forskningsbaseret IT-højskole, ligesom en omlægning af Vækstfondens aktiviteter til også at kunne finansiere langsigtede, innovative projekter er positive.

Forslaget om at fremme sensorteknologien er god, og jeg noterer mig også, at man kan forvente forslag om en ny lov om forskeres ophavsret. En undersøgelse af mulighederne for private, individuelle investorer er ligeledes af stor betydning, selv om jeg egentlig ville foretrække en anden benævnelse end »business angels«. Jeg ved ikke, om »forretningsengle« måske er en anden mulighed.

Af de love, som de seneste år er vedtaget af Folketinget, har omkring halvdelen direkte betydning for erhvervslivet. Jeg skal ikke her remse dem op, men vil nøjes med at sige, at efter min mening er det nødvendigt at se på, hvilke nye love og regler der påvirker virksomhedernes direkte omkostninger eller medfører nye administrative opgaver. Ser vi på de administrative opgaver, er det jo ofte sådan, at store virksomheder med specialister føler sig mindre belastet end små virksomheder.

Redegørelsen indeholder en opgørelse over nye loves engangsbyrder og løbende byrder. En sådan opgørelse vil naturligvis være behæftet med en høj grad af usikkerhed, og vi er derfor glade for, at man nu gennem de nyligt nedsatte test- og fokuspaneler vurderer de forventede administrative opgaver, som nye love kan betyde.

Til slut vil jeg sige, at med hensyn til de små virksomheder er regeringens planlagte erhvervsservicetilbud et rigtig godt initiativ. Jeg er sikker på, at mange mindre erhvervsdrivende med kyshånd vil tage imod tilbud fra private serviceleverandører om at overtage det administrative arbejde til en rimelig pris.

Kvalitet i love og regler er vigtigt, og Socialdemokratiet medvirker gerne til at forenkle og forbedre lovene til gavn for erhvervslivet og forbrugerne. Vi har optimale muligheder for at fremme en ny dynamisk udvikling i erhverve-

ne, ikke mindst i de IT-baserede grene, som er i stadig og rivende vækst.

Svend Erik Hovmand (V):

I Venstre hilser vi denne debat velkommen.

Da statsministeren holdt sin åbningstale for godt en måned siden, blev erhvervslivet ikke nævnt med ét eneste ord, selv om det stod klart for mange, at opsvinget var på retur, og i dag – godt og vel en måned efter – er det åbenbart for enhver.

Ved regeringsskiftet den 25. januar 1993 var der et overskud på betalingsbalancen på 25 mia. kr. For et par måneder siden erkendte regeringen, at overskuddet var brugt op efter 5 år med Nyrup Rasmussen, for et par uger siden måtte regeringen indrømme, at det ikke alene var brugt op, men at det faktisk var mere sandsynligt, at der ville blive tale om et underskud på ikke mindre end 10 mia. kr. i år, og for et par dage siden blev tallet ændret fra 10 til 12 mia. kr. i underskud.

Med andre ord: Det overskud på 25 mia. kr., som vi i den tidligere regering møjsommeligt havde fået oparbejdet, er nu soldet op og mere til. Inden festen er forbi, har man ikke bare brugt de 25 mia. kr., man efterlader tilmed et underskud på 12 eller måske mere realistisk 15 mia. kr., når vi når frem til nytår. Hertil kommer, at staten har haft stigende indtægter af skatter og afgifter, uden at det har nedbragt den meget store statsgæld væsentligt.

Det er på baggrund af disse dystre tal, man kaster sig over erhvervsministerens redegørelse for at se, hvad regeringen nu er nået frem til, og hvordan den nu vil tackle situationen; men desværre bliver man skuffet. Selv om alle kan se, at samfundets indtjening slet ikke kan opfylde regeringens udgiftsønsker, lægges der faktisk ikke op til at styrke erhvervslivets indtjeningsmuligheder, som jo er hele fundamentet, hele grundlaget for vores velfærdssamfund. Tværtimod fortsætter man ufortrødent med at lægge nye byrder på erhvervslivet med det resultat, at konkurrenceevnen og markedsandelen forringes yderligere.

Danske virksomheders konkurrencekraft er faktisk forringet med 1½ pct. om året i gennemsnit siden begyndelsen af 1993. Det er altså næsten 9 pct., vi taler om, og samtidig er vores markedsandel forringet tilsvarende. Det er jo lige før, man kan se for sig, hvordan vore udenlandske konkurrenter vrider hænderne af fryd. De har stille og roligt kunnet overtage næsten